

ननन्दा

नदीभः ४ । अस्य गुणाः । तिलत्वम् । कटु-
त्वम् । अस्रप्रदत्वम् । गुरुत्वम् । वातजत्वम् ।
कफदत्वम् । रूचत्वम् । कामायत्वम् । विषदोष-
नाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ।
नदीमालकः, त्रि, (नदी मातेव योषिका यस्य ।
कप ।) नद्यन्वस्यन्नरीहिपालितदेशः । इत्य-
मरः । २ । १ । १२ ।
नदीवङ्कः, पुं, (नद्या वङ्कः ।) वङ्कुरः । इति शब्द-
माला । वङ्क इति भाषा ।
नदीवटः, पुं, (नदीसमीपजातो वटः ।) वटो-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ।
नदीव्याः, त्रि, (नद्यां जाताति । व्या + “सुपि
स्यः ।” ३ । २ । ४ । इति कः । “निर्गदीर्थां जातेः
कौशले ।” ८ । ३ । ८६ । इति ऋत्वम् ।) नद्य-
वगाहनद्वयः । नदीजानकुश्रणः । इति भट्टि-
टीकायां पुष्करिकाचः । नदीशः । इति
पुरभीतमः । यथा,—
“ततो नदीजान् पथिकान् गिरिजान् ।”
इति भट्टिः ।
नदीसर्जः, पुं, (नद्याः सर्ज इव । नदीतीरजात-
त्वादस्य तथात्वम् ।) अर्जुनवृक्षः । इत्यमरः ।
२ । ४ । ४५ । (पथ्यायोःस्य यथा,—
“ककुभोरर्जुननामाख्यो नदीसर्जश्च कीर्णितः ।
इन्द्रहरीरवृक्षश्च वीरश्च धवलः स्तुतः ।”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
नदीयो, स्त्री, (नद्यां भवा । “नद्यादिभ्यो ङ्क् ।”
४ । २ । ६७ । इति ङ्क् । एषोदरादित्वात् ङ्खः ।)
नादेयी । भूमिजन्तुः । इति शब्दचन्द्रिका ।
नद्यः, त्रि, (नद्यते स्मेति । नद्य + क्तः ।) नद्यः ।
(यथा, हरिवंशे । २३२ । १७ ।
“दिव्ये च कवचैर्गन्डा दिव्ये चैवोच्छ्रिते ध्वजेः ।”)
उद्दृष्टः । इति मेदिनी । धे, ६ ।
नद्यौ, स्त्री, (नद्यतेऽनया । नद्य + दाप्तीति दृन् ।
ततो ङीप् ।) चर्मरज्जुः । इत्यमरः । १० । १ । ३२ ।
(यथा, प्रद्युम्नविजये चतुर्थाङ्के ।
“अत्रापि धिग्जनुषि पुत्रकलत्रमिन्-
नह्यावानहहृदयो न च तं सरामि ।”)
नद्यान्, पुं, (नद्या आन् इव ।) समष्टिजा-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ।
नद्युत्पट्टः, त्रि, (नद्या उत्पट्टः ।) नदीकर्णक-
त्वकवस्तु । तद्रूपभूखण्डस्य चर इति चङ्गा
इति च भाषा । नद्युत्पट्टा भूमिस्तु यस्याधि-
कारे जाता तस्यैव भवति । यथा,—
“नद्युत्पट्टा राजदत्ता यस्त तस्यैव वा मही ।
अनया न भवेत्तानो नराणां राजदैविकः ।
सद्योदयो जीवन्तश्च देवराजवशाद्भूयान् ।
तस्मान् सर्वेषु कार्येषु तत्कर्म न विचारयेत् ।”
इति विवादचिन्तामणि विवादराजाकरवैर-
मित्रोद्दयप्रश्रितियस्यष्टतवचनम् ।
नन्द्या, [ऋ] स्त्री, (न नन्दति तुष्यति सेव
यापि । नन् + नन्द + “नञि च नन्देः ।” उर्गा
२ । ६६ । इति ऋन् । केवाचिन्मतेन उड्ग-

नन्दः

भावः ।) भर्तृभगिनी । नन्द इति भाषा ।
तत्पठ्यायः । ननाम्दा २ नन्दिनी ३ नन्दा ४
पतिस्वभा ५ । इति शब्दरत्नावली ।
ननाम्दा, [ऋ] स्त्री, (न नन्दति सेवयापि ।
नन्द + “नञि च नन्देः ।” उर्गा २ । ६६ । इति
ऋन् उड्विच ।) ननाम्दा । इति शब्दरत्नावली ।
(यथा, ऋग्वेदे । १० । ८५ । ४६ ।
“सन्नाम्नी न्ययरे भव सन्नाम्नी न्यय्रां भव ।
ननाम्दि सन्नाम्नी भव सन्नाम्नी अधि देष्टुम् ।”)
ननु, अ, (न नुदति प्रेरयतीति । नुद् + मितद्वादि-
त्वात् ङुः ।) प्रत्ययः । एष्ठा । अवधारणम् ।
(यथा, रघुः । १ । ६० ।
“उपमनं ननु शिवं सप्तसङ्घेयु यस्य मे ।
देवीनां मातृवैवाच प्रतिहर्षा त्वमापदाम् ।”)
निश्चयः । (यथा, महाभारते । १२ । ६ । १६ ।
“लोको देवं समाजोक्त्वा उदासीनो भवेत्तनु ।”)
अनुज्ञा । (यथा, शिशुपालवधे । ६ । ६१ ।
“ननु सन्दिशेति सुदशोदितया
त्रयया न किञ्चन किलाभिदधे ।”)
अनुमतिः । अनुमन्यः । सन्तनम् । आत्मन-
यम् । समोधनम् । (यथा, कुमारः । ४ । ३२ ।
“विधुरां ज्वलनातिस्वर्णनात्
ननु मां प्रापय पद्भुरात्मिकम् ।”)
एवासुदाहरवाणि यथा,—
“प्रन्ने नन्वथोद्यामहे । अवधारणे ननु गच्छामः ।
अनुज्ञायां सर्वैर्ननु ज्ञायताम् । अनुवये ननु
चक्रि । प्रवीर । आत्मनये ननु चैत्र । विरो-
धोक्तिः । इत्यमरभरतौ । विनियहः । अनु-
प्रत्ययः । परकृतिः । अधिकारः । चम्पमः । इति
मेदिनी । ने, ४४ । आक्षेपः । प्रबुद्धः । वाक्का-
रन्मः । इति हेमचन्द्रः । ६ । १०८ । उत्-
प्रेचालङ्कारश्चक्रकम् । यथा,—
“मन्वे शङ्के भुवं नूनं किंवा प्रायोऽनुवेदि च ।
ननु नाम हि जगामि उत्प्रेचाश्चक्रकानि च ।”
इति काव्यचन्द्रिका ।
ननुष, अ, विरोधोक्तिः । इत्यमरः । १ । ४ । १४ ।
ननुषेति असुदितं विरोधवचने ननुशब्दो विरो-
धोक्तौ चकारात् ननुषेति वा । इति भरतः ।
नन्दः, पुं, (नन्दतीति । नन्द + पधादाप् ।)
विष्णुः । यथा । “आनन्दो नन्दनो नन्दः ।” इति
महाभारते । १३ । १४६ । ६६ । नरपतिभेदः ।
स तु महानन्दिसुतः चक्षियवशान्तः । (यथा,
भागवते । १२ । १ । ७—११ ।
“महानन्दिसुतो राजन् । श्रद्धार्गमोद्धवो वली ।
महापद्मपतिः कश्चिन्मन्दः चक्षविनाशकृत् ।
ततो वृषा भविष्यन्ति श्रद्धप्रायास्तधार्मिकाः ।
स एकच्छत्रां पृथिवीमनुज्जितप्रशासनः ।
शाश्विष्यति महापद्मो द्वितीय इव भार्गवः ।
तस्य चाष्टौ भविष्यन्ति सुमाल्यप्रसूताः सुताः ।
य इमां भोक्तानि महर्षी राजानश्च शतं समाः ।
नव नन्दान् द्विजः कश्चित् प्रपन्नानुद्धरिष्यति ।
तेषामभावे जगतीं मौष्या भक्षन्ति वै कर्षी ।”)

नन्दगो

आनन्दः । निधिविशेषः । इति पुराणशब्द-
रत्नावली । गोपभेदः । स च श्रीहृष्यपिता ।
नन्दः पुरा द्रोणनामा वसुराजीत् । यथा,—
“द्रोणो वसुनां प्रवरो धरया सह भाग्येया ।
करिष्यमाण आदेशान् नक्षत्रस्तुवाच ह ।
जातयोर्नो महादेवे भुवि विष्णवे चरौ ।
भक्तिः स्थात् परमा लोको यथाज्ञो दुर्गतिन्तरेत् ।
स्वस्तीतुक्तः स भगवान् ब्रजे द्रोणो महावशाः ।
जज्ञे नन्द इति स्थातो यशोदा वा धराभवत् ।”
इति श्रीभागवते । १० । ८ । ४८—५० ।
वेखुविशेषः । यथा,—
“महानन्दस्तथा नन्दो विजयोऽय जवक्षया ।
चत्वार उत्तमा वंशा मातङ्गसुतिसम्भताः ।
दशाङ्गुली महानन्दो नन्द एकादशाङ्गुलः ।”
इति सङ्गीतदामोदरः ।
(नन्दङ्गविशेषः । यथा, महाभारते । ७ । २२ । ५५ ।
“नन्दङ्गौ चात्र विपुलौ दिव्यौ नन्दोयनन्दकौ ।”
स्वन्दस्यानुचरविशेषः । इति महाभारते । ६ ।
४५ । ६१ । नागविशेषः । इति महाभारते ।
५ । १०१ । १२ । यज्ञेश्वरस्यानुचरविशेषः ।
यथा, भागवते । ४ । ७ । २२ ।
“इक्षो यज्ञोत्तार्हजसाद्वीर्यमं
यज्ञेश्वरं विवक्ष्णां परं युद्धम् ।
सुनन्दनन्दाद्यनुगैर्वृतं सुदा
एवम् प्रपदे प्रयतः क्षताङ्गलिः ।”
धृतराष्ट्रस्य पुत्राद्यात्मन्वतमः । इति महा-
भारतम् । १ । ६७ । ६६ । मद्रिरामभंषातो
वसुदेवस्य पुत्रविशेषः । इति भागवतम् । ६ ।
२४ । ४८ । कौचदीपस्य वर्षपर्वतविशेषः ।
इति भागवतम् । ५ । २० । २१ । स्वनाम-
ख्यातो दत्तकर्मोमांसाद्यन्वप्रभैता । यथा,—
“अभिवन्द्य जगद्गन्धर्पदहन्विनायकम् ।
पुत्रीकरकर्मोमांसां जुहते नन्दपतितः ।”)
नन्दकः, पुं, (नन्दयतीति । नन्द + क्तुञ् ।) विष्णु-
खड्गः । इत्यमरः । १ । १ । १० । (यथा,
हरिवंशे । १२७ । ४४ ।
“रथाङ्गेनाथ शार्ङ्गेण गदया नन्दकेन च ।
प्रहरावद्य गवक्षं इद्रे भूत्वा जनाईन ।”)
भेकः । इति त्रिकाण्डशेषः । इर्वके कुलपाकके
च त्रि । इति मेदिनी । के, १०६ । ज्वयपिता
आनन्दः । आनन्दकारकश्च । (नागविशेषः
इति महाभारतम् । ५ । १०१ । ११ । स्वन्द-
स्यानुचरविशेषः । इति महाभारतम् । ६ ।
४५ । ६६ । धृतराष्ट्रस्य पुत्रविशेषः । इति
महाभारतम् । १ । १८७ । ३१ ।)
नन्दकिः, स्त्री, पिप्यञी । इति शब्दचन्द्रिका ।
नन्दकौ, [न्] पुं, (नन्दकः खड्गोऽस्यस्येति ।
नन्दक + इनिः ।) विष्णुः । यथा,—
“शुद्धशब्दकौ चक्षी शार्ङ्गधना गदाधरः ।”
इति महाभारते शक्तिपर्व ।
नन्दगोपिता, स्त्री, (नन्दाय इवांश गोपिता
रक्षिता ।) राज्ञा । इति शब्दचन्द्रिका ।